

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

889. Quænam beneficia uniri, & quæ uniri non possint Seminario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

& quæ ex Concilio Trid. à Gonz. adducatur, ait Lott. non facere ad rem; eò quòd Concilium loquatur, non de loco Collegii, qui dicitur Collegium materialiter tantum, sed de Collegio materialiter tali, de cujus essentia non est fabrica, & cetera illa, quæ ibi commemorat, etsi spectent ad illius conservationem & durationem. Porro ut Seminarium erectum esse censetur in ordine ad hoc, ut validè ei fiat dicta unio, præter hoc quòd in domum coemptam vel conductam inducti sint scholares aliqui & magistri, requiritur à Rota in dicta decisione, ait Lott. *loc. cit. n. 51.* tanquam ad constituendam formam Seminarii seu Collegii, ut electi sint duo Canonici pro regimine & gubernio Seminarii; item electio duorum Consultorum pro instituendis taxis & faciendis unionibus, quorum unus de Capitulo, alter de reliquo Clero, præter totidem alios per Capitulum, scilicet unum & alterum per Clerum, ita ut hac formâ non datâ, utique nec in articulo summarissimi possessorii retinenda possint sustineri partes illius in ejus persona, qui possessionem cepisset nomine ipsius Seminarii eo non præexistente. Illud etiam notandum ex eodem Lotterio *n. 53. & 54. Ventrigl. loc. cit.* exceptionem hanc non præexistentis erectionis diversam esse ab exceptione præexistentis quidem, sed minus legitimâ; eò quòd, dum excipitur de non præexistentia, proculdubio illud caret omni dubio; cum non entis nullæ sint qualitates, prout decisum ait in *Cordub. præsimonia 7. Nov. 1601. & in Leodiensi beneficiorum 10. Nov. 1602.* Si verò excipiatur, erectionem factam, tunc nulliter, rejiciatur ad petitorium, & interim detur manuentio Seminario, prout decisum in *Adjacensi benef. 16. Nov. 1622.*

4. Respondeo quartò: Ut dicta unio fiat validè, præter dictam erectionem legitimam Seminarium requiruntur adhuc duo tanquam de forma; primum, ut præcesserit unionem detractio illa fructuum de mensâ Episcopi, aliorumque beneficiorum ipsius diocesis, de quo paulò supra, Castrop. *loc. cit. n. 15. Gonz. loc. cit. n. 75. Lott. loc. cit. n. 61.* sic resolutum dicens à S. Congreg. & decisum à Rota in *Aversana beneficior. 3. Julii 1606.* nisi (ut Lott. id limitat secundum aliud S. Congregationis responsum in *Tirasonensi unionis. de anno 1610.*) foret loco illius dismembrationis à propria mensâ Episcopi pinguius mentem Concilii adimpleset, assignando pecunias, & redditus ex proprio Patrimonio. Alterum, ut instet necessitas relata in illo Tridentini decreto de faciendâ unione Seminarium, quæ sit præcisâ, rejectâ quâcunque consideratione commodioris sustentationis vel, amoenitatis, & recreationis gratia. Lott. *n. 60.* expendaturque cum Consilio deputatorum prædictorum, ita ut non sufficiat exstitisse causam, nisi adhibitum dictum Consilium. Idque, nisi etiam five agatur de unione, five de applicatione illorum fructuum dismembratorum. Lott. *loc. cit. n. 60.* sic censuisse dicens Rotam in *Mediolanensi prætensa union. 16. Nov. 1594.* Castrop. *loc. cit. n. 15. Garc. p. 12. c. 2. nu. 190.* Atque ita non requiritur ad hanc unionem faciendam consensus Capituli, sed ejus loco requiritur dictorum quatuor ex eo deputatorum Consilium. Garc. Castrop. *ll. cit.* non tamen ex postea dato hoc Consilio.

Quæstio 889. Quanam beneficia uniri, & quæ uniri non possint Seminario?

1. Respondeo primò: Quòd in hoc puncto in favorem Seminarium statuit Trid. nempe *sess. 23. c. 18.* illud est, quòd Episcopus ei unire, applicare & incorporare possit aliquot beneficia simplicia cujuscunque qualitatis & dignitatis fuerint, etiam præsimonia, vel præsimoniales portiones, etiam ante vacationem, sine cultus divini, & illa obtinentium præjudicio, esto beneficia sint reservata vel affecta; nec per resignationes ipsorum beneficiorum uniones & applicationes suspendi, nec ullo modo impediri possint. Castrop. *cit. §. 3. n. 13.*

2. Respondeo secundò: Non posse Episcopum omnia beneficia simplicia suæ diocesis unire Seminario, prout colligitur ex illis Trid. verbis: *nec non aliquot beneficia simplicia.* Castrop. *cit. §. 3. n. 14.* citans Barbos, *ad cit. loc. Tridentini n. 27.*

3. Respondeo tertio: Non posse ei uniri (intellige ab Episcopo) curata, utpote non cadentia sub illo Concilii decreto, prout patet ex ejus verbis: *nec non simplicia aliquot.* Cardin. de Luca, *de Paroch. d. 35. n. 4. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 63. & 64.* Sed nec simplicia exigentia residentiam, ne cultus divinus minuatur, & fructus, qui ex unione Seminario facta accrescere poterat, ex altera parte, nimirum sublata dicta residentia, minuatur. Castrop. *loc. cit.* citans Barbos, *ubi ante. n. 29.* Neque etiam Canonicatus Ecclesiæ Collegiatæ, etiamsi ex natura sua non obligent ad residentiam. Ventrigl. *ro. 2. annot. 8. §. 1. nu. 36.* Neque spectantia ad collationem inferiorum collatorum. Castrop. *loc. cit.* Barbos, *juris Eccles. l. 3. c. 16. num. 30.* Neque quæ sunt Jurispatronatus, etiam Ecclesiastici. Castrop. Barbos, *ll. cit.* Neque jam annexa vel unita Monasteriis; quia in hoc eorum juri quæsito præjudicare non intendit Tridentinum. Castrop. *loc. cit.* Barbos, *ad Trid. cit. num. 39.* Neque beneficia, quæ post eorum vacationem fuerunt reservata. Secus est de iis, quæ jam reservata sunt, antequam vacent (qualia sunt, quæ vacabunt in mensæ Apostolico) Castrop. Barbos, *de por. Ep. alleg. 77. n. 30. & juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 30.* citatis pro hoc Molfes, *in sum. Th. mor. tr. 6. c. 14. nu. 61. Franc. Leon. in Thes. fori Eccles. p. 2. c. 16. n. 33. Garc. cit. c. 2. n. 102.* juxta declarationes S. Congregat. quas *ibid.* recitat, quarum prior *super. c. 18. sess. 23.* sic habet: *Congregatio sacri Concilii censuit, uniones beneficiorum reservatorum validas esse, modo factæ fuerint ante eorum vacationem, servatâ formâ à Trid. præscriptâ. Et altera super. c. 15. sess. 24. sic: Idem servandum, quod S. memoria Pius V. & S. D. N. Gregor. XIII. decreverunt in unionibus factis seu faciendis Seminario, quòd uniones de beneficiis reservatis valide sunt, si modo fuerint factæ ante ipsorum vacationem; quòd si post eorum vacationem factæ reperiantur, nullæ sint, & provisi à Sede Apostolica mitti debeant in possessionem dictorum beneficiorum &c.* Rationem hujus dat Castrop. Quòd ante vacationem certum non sit, an vacatura sint mensæ Ordinario, an reservato; ac proinde evitetur fraus, quæ intervenire posset, Episcopo uniente reservata, seu vacantia in mensæ Apostolico, & non reservata seu vacantia in mensæ suo non uniente; sed conferente consanguineis suis. Ex quo etiam limitatur hæc ultima responsio juxta declarationem factam Episcopo Aquilano 2. April. 1572. quam refert Garc. *loc. cit. n. 104. & Zerol. in pr. Ep. p. 1. v. Seminarium. §. 5.* quæ sic habet: *Si Episcopus beneficia in suis mensibus*

vacantia non univert, & vacantia in mensibus reservatis unire non potest; cum in hoc frans censetur &c. Ad hocque, ut Garc. nu. 105. poterit Episcopus, & hac beneficia reservata, etiam post vacationem illorum unire, quando vacantia in suo mense, & ad suam collationem spectantia ipse prius univit. Ex quibus etiam deducitur, quod uniri nequeant Seminario, quae ita reservata sunt Papae, ut quocunque mense vacent; substat illius solius provisioni, ut sunt beneficia familiarium &c. Castrop. loc. cit. Neque uniri possunt ab Episcopo Seminario beneficia litigiosa, quia aliud est beneficium litigiosum, aliud beneficium reservatum, Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 30. citans Rotam in Cordub. praesum. 13. Jan. 1623.

Quaestio 890. An, & qua beneficia uniri possint Monasteriis & Collegiis Regularium, Hospitalibus, aliisque piis locis?

1. Respondeo primo: Posse Episcopum unire beneficia Abbatibus, monasteriis, & locis religionum. Garc. p. 12. c. 2. nu. 77. citans Felin. in c. in nostra. n. 42. de rescrip. Tond. qq. benef. p. 3. c. 151. n. 1. & 2. Lott. l. 1. q. 29. n. 39. eo quod potestas univertendi beneficia non exempta suae diocesis concessa quoque sit Episcopis, ut ea uti possint in favorem Monasteriorum, & locorum regularium, per c. consultationibus. & c. pastoralis, de donat. & Clem. si una. de reb. Eccl. non alien. Tond. cit. num. 2. Et sic posse Episcopum beneficium suae diocesis faculare alicui religioni unire, stantibus decretis Concilii Trid. expressè tradit Barbof. juris Ecclesiast. l. 3. c. 16. n. 36. ex Sanch. in Decalog. l. 7. c. 29. n. 147. & 148. & cum iis Castrop. cit. p. 12. §. 3. n. 21. Item posse cum Ecclesiam facularem sibi subjectam Monasterio religionum, vel alteri loco pietatis communis causâ constructo donare, tradit Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 19. etiam, cum illa Ecclesia non vacat, juxta c. consultationibus, & c. pastoralis, de donat. ubi etiam hanc ex Abb. in c. suggestum, de jurep. Azor hanc dat differentiam inter illam donationem, quâ una Ecclesia alteri datur, & inter conjunctionem, quâ una annectitur alteri: Quod dum una alteri donatur, redditus & cetera bona Ecclesia, quae datur, concedantur alteri, ut in proprios usus convertat. Limitanda tamen hac, ut tale beneficium faculare vel Ecclesiam non sit alterius diocesis (prohibetur enim sess. 14. c. 9. Trid. fieri uniones beneficiorum unius diocesis cum Monasteriis, Collegiis, & aliis piis locis alterius diocesis; ne Ecclesiasticus ordo confundatur, & fiat una Ecclesia duarum diocesium. Gonz. cit. §. 7. n. 62.) aut etiam curata juxta mox dicenda. Barbof. loc. cit. de cetero procedunt dicta, etiam si religiosi, & Monasteria, quibus fit unio, sint exempta. Tond. loc. cit. Garc. loc. cit. num. 78. citans Calder. conf. 5. de reb. Eccl. Cardin. in Clem. si una. n. 11. Caccialup. tr. de union. a. 4. q. 4. contra Per. de Perus. eod. tr. c. 4. n. 10. Idem est de Hospitalibus aliisque piis locis.

2. Respondeo secundo: Ecclesias tamen Parochiales, & beneficia curata unire nequit. Garc. loc. cit. n. 86. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 33. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 3. num. 17. Azor loc. cit. q. 17. Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 1. n. 13. Tridentino sess. 24. c. 13. Sic expressè statuente, ne Ecclesiae Parochiales Monasteriis quibuscunque, aut Abbatibus, seu dignitatibus aut praebendis Ecclesiae Cathedralis, vel Collegiatae, sive aliis beneficiis simpli-

cibus seu Hospitalibus, militivive uniantur. Arguenda per hanc Tridentini dispositionem restricta jam est potestas, alias de jure Ordinario concessa Ordinariis seu Episcopis, univertendi quilibet diocesis beneficia aliis beneficiis, Monasteriis, & piis locis. Castrop. loc. cit. seu, ut ait Lott. loc. cit. n. 40. in hoc plurimum angustatum est jus commune, quo inspecto, facultas univertendi competens Ordinario referretur ad omnia beneficia praeter Ecclesias Cathedrales & religionum. Extenditurque hoc ipsum decretum Trident. juxta S. Congregat. declarationem, ut non solum intelligendum sit de ipsorum Parochialium beneficiorum univertendi; sed etiam de aliqua parte fructuum eorumdem, ut ea dictis locis uniri ab Episcopo nequeat. Ventrigl. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 87. Barbof. cit. n. 33. citans Riccium in pr. fori Eccles. decis. 492. editionis prima, alias resol. 383. nu. 5. Neque admittenda limitatio, quam tradit Gonz. ad reg. 8. gl. 6. nu. 96. & cum eo Barbof. loc. cit. nu. 34. & Ventrigl. loc. cit. num. 14. Quod sub hoc Tridentini decreto non veniant ex Parochiales, quae certos fines & limites non habent, sed solum certum populum, & per certas familias distinguuntur, usque adeo, ut Sacramenta promiscue non administrantur; qualiter dicunt, censuisse S. Congregationem; eo quod haec non videantur esse proprie Parochiales. Garc. loc. cit. n. 88. Castrop. loc. cit. n. 18. eo quod, esto, talis Ecclesia non sit proprie Parochialis, sit tamen beneficium proprie Parochiale, ut Castrop. fallatur autem isti AA. allegando dictam S. Congregat. declarationem; cum ea non referatur ad decretum illud Trid. de unionibus, sed ad decretum contentum in finalibus verbis cit. c. 13. quo disponitur, ut Episcopi in iis Parochiis, quae non habent fines, neque earum Rectores populum certum, sed promiscue petentibus Sacramenta ministrant, distincto populo in certas propriasque Parochias, unicuique suum perpetuum peculiarerumque Parochum assignent, a quo solo Sacramenta percipiant, aut utiliore modo provideant; ita ut S. Congregatio decidat, sub hoc decreto non comprehendendi Parochiales, quae etsi certos fines non habeant, habent tamen certum populum, & per certas familias distinguitur, ita ut Sacramenta promiscue non administrantur; de decreto vero unionum nihil declarat. Garc. & Castrop. loc. cit. Neque admittenda alia limitatio, quae Barbof. cit. nu. 34. Tond. loc. cit. nu. 5. (ubi etiam, quod Tridentinum quo ad dispositionem illam, quae disponit curata non uniri Monasteriis, non esse in Gallia receptum) citato pro hoc Gonz. gl. 5. §. 7. num. 46. excipiunt uniones beneficiorum curatorum, quae fiunt pro fundatione, dotatione, augmento piorum locorum, & fidei Christianae defensione, & propagatione; bona tamenque artium cultus, quia dum Trident. absoluit, & sine dicta limitatione prohibet fieri dictis locis uniones Parochialium, est limitatio sine fundamento apponitur. Castrop. cit. n. 18. & ut idem rectè ait, si Trident. prohibet fieri istiusmodi Parochialium beneficiorum uniones Seminario, in quo tamen juvenus instituitur ad fidei Catholicae defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, certe dictus finis non tribuit illam potestatem Episcopis faciendi dictas uniones, male etiam citatur a Barbof. Gonz. cum is ibi solum loquatur de reg. 12. Canon. Revocatoria unionum, censeturque ab ea non comprehendendi tales Parochialium uniones factas pro fundatione